

Čím nakrmit žárovku?

Divoška se plahočí džunglí, opře se o strom a křičí bolestí, brzy je na místě stará žena z kmene a pomáhá jí s porodem. Píše se rok 2014. Jsme na místě bez elektřiny.

Džungle a pouště jsou jediným a posledním důkazem, jak elektřina rozdělila náš svět. Nezmodernizované civilizace jsou vlastně tam, kde my bychom byli bez elektřiny.

Všechno začalo na počátku 19. století, kdy lidé vynalezli elektřinu, aby jim sloužila.

Osvětlení, telefony, výrobní linky, to vše ovlivnilo naši civilizaci a způsobilo ohromný evoluční skok. Nezměřitelnou rychlostí jsme odskočili od zbytku civilizace.

Časem začala zachraňovat naše životy a tehdy jsme jí dali takovou důvěru, že naše životy už nejen zachraňuje, ale řídí a ovládá.

Ze sluhy se stala pánem, jsme na ni závislí. Je to jako droga, kterou jsme ochutnali na zábavě, ale teď ji potřebujeme už i v normálním životě. Čím víc ji máme, tím více ji chceme, tím větší je spotřeba. Člověk se snaží nacpat elektřinu i tam, kde ji nepotřebuje ... jako elektronické cigarety, dávkovače mýdla, zubní elektrický kartáček. Nechali jsme se tak strhnout, že ji využíváme od rána do večera, a pokud bychom se rozhodli, že ji už nechceme, tak nás zabije.

Představte si celosvětový výpadek. Vše, co nám mělo pomáhat, nás do pár týdnů vyhladí. Město zaplavené splašky, uniklé toxické plyny zamožují přírodu a nechlazené jaderné palivo způsobí výbuch stovek světových jaderných elektráren. Následný únik radiace zahubí vše živé.

Vytvořili jsme dítě, které nám mělo přinášet potěšení. Ale pokud ho nenakrmíme, sežere nás.

Čím potom nakrmíme žárovku? Člověkem.

Michal Šmíd, Střední zdravotnická škola, Svitavy, Purkyňova 256